

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในสังคมปัจจุบันเป็นสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เนื่องจากความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทำให้ส่งผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของคนไทย จากเดิมที่เป็นสังคมชนบทผู้คนมีการสัมพันธ์กันแบบพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ได้เปลี่ยนเป็นสังคมเมืองที่มีความสัมพันธ์กันแบบต่างคนต่างอยู่และมีการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจเกิดการแปร่งขันเพื่อนำไปสู่การมีรายได้ที่สูงขึ้นก่อให้เกิดการลงทะเบียนฐานของตนเองเพื่อไปทำงานในเมืองเหลือแต่คนชาวและเยาวชนอยู่ในหมู่บ้าน ส่งผลทำให้ครอบครัวขาดความอบอุ่นและยังส่งผลกระทบต่อสังคมในเมืองเมื่อผู้คนหันไปทำงานในเมืองกันมากขึ้น อีกทั้งทำให้เกิดปัญหาการแย่งงานกันทำเกิดปัญหาการว่างงาน ชุมชนแออัดและเกิดปัญหาอาชญากรรมตามมา ซึ่งปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาของสังคมและประเทศชาติ เป็นอย่างมาก ดังนั้น รัฐบาลได้ดำเนินการแก้ไขโดยมองว่าทรัพยากรมนุษย์เป็นปัจจัยสำคัญของประเทศชาติถ้าคนได้รับการพัฒนาแล้วประเทศชาติก็จะเจริญ ซึ่งกรมการศึกษาออกโรงเรียน (2540 : 3) ได้ระบุในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดังนี้ เพื่อให้มีสุขภาพดีมีความรู้คุณธรรมตลอดจนมีความสามารถที่จะปรับตัวอยู่ในสังคมที่มีคุณค่าตลอดทุกช่วงวัยของชีวิต โดยคนไทยเกิดมาและเติบโตในครอบครัวที่มีความพร้อมและอบอุ่น โดยอาศัยอยู่ในชุมชนที่เข้มแข็ง มีศักยภาพในการร่วมกันคิดร่วมกันทำและร่วมกันบริหารจัดการแก้ปัญหาของชุมชนและสังคมไทยมีเสรีภาพ ความยุติธรรม ความเมตตากรุณา เกียรติในสิทธิมนุษยชนและเป็นสังคมที่มีสันติ

นอกจากนี้ในส่วนของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2540 มาตรา 43 ได้กำหนดเกี่ยวกับการศึกษาว่า บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอ กันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า สิบสองปีที่รู้จะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายการจัดการศึกษาของรัฐต้องดำเนินการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเอกชน และในมาตรา 41 ได้กำหนดให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิจัดการศึกษาในระดับใดระดับหนึ่ง หรือ ทุกระดับตามความพร้อม

ความเหมาะสมและความต้องการภายในท้องถิ่น รวมทั้งมาตรฐาน 42 กำหนดให้กระทรวงศึกษาศาสตร์และวัฒนธรรม เป็นผู้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินความพร้อมในการจัดการศึกษาขององค์กรส่วนท้องถิ่นและมีหน้าที่ในการประสานและส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดการศึกษา สอดคล้องกับนโยบาย และได้มารฐานการศึกษาร่วมทั้งการเสนอและการจัดสรรงบประมาณอุดหนุน การจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (สำนักงานเลขานุการสภาพัฒนารายภูมิ, 2542 : 32) ด้วยเหตุดังกล่าวรัฐบาลจึงได้ออกพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้มีการประกาศใช้แผนกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 17 มกราคม 2544 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องรับการถ่ายโอนภารกิจการด้านการจัดการศึกษาทั้งการจัดการศึกษาในระบบและนอกระบบ จากหน่วยงานต่าง ๆ ภายในปี 2553 ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามความพร้อมความเหมาะสมของแต่ละท้องถิ่น (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 116, 2542 : 24)

กล่าวเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติสภาพำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (2537 : 27) แล้วจะพบว่าเป็นหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่นมีฐานะเป็นนิติบุคคลและหน่วยราชการส่วนท้องถิ่นจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาพำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ได้แบ่งระดับขององค์การบริหารส่วนตำบลออกเป็น 5 ชั้น คือ องค์การบริหารส่วนตำบลชั้น 1 เป็นองค์กรที่มีรายได้ 20 ล้านบาทขึ้นไป องค์การบริหารส่วนตำบลชั้น 2 เป็นองค์กรที่มีรายได้ตั้งแต่ 12 ล้านบาทถึง 20 ล้านบาทขึ้นไป องค์การบริหารส่วนตำบลชั้น 3 เป็นองค์กรที่มีรายได้ตั้งแต่ 6 บาทถ้วน ถึง 12 ล้านบาทขึ้นไป องค์การบริหารส่วนตำบลชั้น 4 มีรายได้ไม่เกิน 6 ล้านบาท และองค์การบริหารส่วนตำบลชั้น 5 มีรายได้ไม่เกิน 3 ล้านบาท ซึ่งรายได้ทั้งหมดได้จากการจัดเก็บภาษีและค่าธรรมเนียมรวมทั้งงบประมาณสนับสนุนจากรัฐบาล และต่อมาในปี พ.ศ. 2545 ได้มีระเบียบประกาศกำหนดขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบลใหม่โดยแบ่งออกเป็น 3 ขนาด ตามประกาศนาดองค์การบริหารส่วนตำบลของคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล ให้องค์การบริหารส่วนตำบลชั้น 1 เดิมกำหนดให้เป็นขนาดใหญ่ส่วนขององค์การบริหารส่วนตำบลชั้น 2 และ 3 เดิมให้เป็นขนาดกลาง และองค์การบริหารส่วนตำบลชั้น 4 และ 5 ให้เป็นขนาดเล็ก อีกทั้งองค์การบริหารส่วนตำบลยังมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ ดังนั้น และวัฒนธรรม อันได้แก่ การจัดให้มีและบำรุงรักษา ทางน้ำ ทางบก การป้องกันโรคติดต่อ บรรเทาสาธารณภัย ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม บำรุงรักษาศิลปะ-ภูมปัญญาท้องถิ่น (กระทรวงมหาดไทย, 2545 : ขัดสำเนา)

สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลหนึ่งขึ้น จำนวนที่จังหวัดเชียงใหม่ นั้นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ที่จะต้องเข้ารับการถ่ายโอนอำนาจภารกิจการด้านการศึกษาให้แก่ภายในปี พ.ศ. 2553 ตามพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542 และพระราชบัญญัติได้กำหนดแผน

และขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้วิจัย มีความสนใจที่จะศึกษาการเตรียมความพร้อมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบล หนองจือม อําเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ ด้วยคำถามที่ว่าองค์การบริหารส่วนตำบลหนองจือม มีการเตรียมความพร้อมในการรับโอนกิจการด้านการศึกษาตามเกณฑ์การประเมินความพร้อมในการจัด การศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดไว้ในด้านต่าง ๆ มากน้อย เพียงใด ซึ่งผลการวิจัยนี้คาดว่าจะเป็นประโยชน์ต่อองค์การบริหารส่วนตำบลที่จะรับการถ่าย โอนอำนาจกิจการด้านการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปีต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาการเตรียมความพร้อมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองจือม อําเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ โดยมุ่งประเด็น ในการศึกษาวิจัยดังต่อไปนี้

- เพื่อศึกษาการเตรียมความพร้อมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์การบริหาร ส่วนตำบลหนองจือม อําเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่
- เพื่อศึกษาแนวทางที่เหมาะสมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์การบริหาร ส่วนตำบลหนองจือม อําเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์การ บริหารส่วนตำบลหนองจือม อําเภอ สันทราย จังหวัดเชียงใหม่
- ได้แนวทางที่เหมาะสมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบล หนองจือม อําเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาการเตรียมความพร้อมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองจือม อําเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ โดยกำหนดขอบเขต การวิจัยดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ศึกษาการเตรียมความพร้อมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองจือ อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้หลักเกณฑ์ประเมินความพร้อมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ คือ

1.1 ประสบการณ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการ หรือการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

1.2 แผนการเตรียมความพร้อมในการจัดการศึกษาหรือแผนพัฒนาการจัดการศึกษา ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความพร้อมด้านต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับระดับ ประเภท และรูปแบบการศึกษา

1.3 การจัดองค์การและการบริหารงานบุคคล

1.4 วิธีการบริหารและการจัดการศึกษา

1.5 สัดส่วนการจัดสรรรายได้เพื่อการศึกษา

1.6 ความเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อความพร้อมในการจัดการศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบล

2. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากร ได้แก่ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองจือจำนวน 16 คน ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองจือ จำนวน 1 คน กำนันจำนวน 1 คน ผู้ใหญ่บ้านจำนวน 8 คน ผู้อำนวยการ โรงเรียนจำนวน 2 คน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจำนวน 21 คน รวมจำนวนประชากรทั้งสิ้น 49 คน

ข้ออกลังเมืองดัน

การศึกษาการเตรียมความพร้อมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองจือ อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ ในครั้งนี้ ผู้วิจัยจะใช้หลักเกณฑ์การประเมินความพร้อมในการจัดการศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลตามที่กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดไว้เพื่อศึกษาความพร้อมในการจัดการศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบล

นิยามศัพท์เฉพาะ

การเตรียมความพร้อมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง การจัดเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการ การมีส่วนร่วมจัดการศึกษาร่วมทั้งคุณภาพและประสิทธิภาพ การบริหารจัดการ แผนการเตรียมความพร้อมในการจัดการศึกษาหรือแผนพัฒนาการจัดการศึกษา

ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความพร้อมด้านต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับระดับประเภทและรูปแบบการศึกษาการจัดองค์การและการบริหารงานบุคคลวิธีการบริหารและการจัดการศึกษา

องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง หน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่นมีฐานะเป็นนิติบุคคลและราชการส่วนท้องถิ่นที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาพัฒนาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พุทธศักราช 2537

การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง การจัดให้มีการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ประสบการณ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดหรือมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา หมายถึง ระยะเวลาที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้เข้าไปมีส่วนร่วมหรือช่วยส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาในท้องถิ่นที่ผ่านมา

แผนการเตรียมความพร้อมในการจัดการศึกษาหรือแผนพัฒนาการศึกษา หมายถึง มีวิธีการเพื่อเตรียมการดำเนินการจัดการศึกษาให้ครบถ้วนรวมทั้งมีแผนปฏิบัติการที่พร้อมจะนำไปใช้ได้

การเตรียมความพร้อมการจัดองค์การและการบริหารงานบุคคล หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับโครงสร้างขององค์กรเพื่อรองรับการจัดการศึกษาและมีผู้บริหารเป็นบุคลากรที่มีวิชาชีพบริหารการศึกษามีการจัดระบบ การบริหารงานบุคคล โดยนำระบบข้าราชการครุและบุคลากรทางการศึกษามาปรับใช้

วิธีการบริหารและการจัดการศึกษา หมายถึง รูปแบบวิธีการจัดการศึกษาโดยท้องถิ่นเป็นผู้จัดตั้งและมีคณะกรรมการที่ปรึกษาในการจัดการศึกษาที่จะส่งผลให้ระบบการจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ

สัดส่วนการจัดสรรรายได้เพื่อการศึกษา หมายถึง การใช้งบประมาณ (รวมเงินอุดหนุนจากรัฐและเงินถูก) เพื่อการศึกษาเฉลี่ย 3 ปีงบประมาณข้อนหลัง เพื่อนำมาพัฒนางานด้านการศึกษา

ความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อความพร้อมในการจัดการศึกษา หมายถึง ความคิดเห็นของประชาชนในเขตบริการต่อการจัดการศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้สำรวจความคิดเห็นนั้น ๆ